

Posudek školitele bakalářské práce Magdaleny Malinové *Případová studie inscenace 30 DNÍ: Rozbor interakčních procesů*

Školitel: MgA. et MgA. Lukáš Brychta

Autorka se ve své bakalářské práci rozhodla propojit vlastní divadelní praxi s divadelní teorií. Již samotný tento cíl je možné vnímat pozitivně, takovýchto prací nevzniká na katedře Teorie a kritiky mnoho, a to i navzdory tomu, že má slovo teorie přímo ve svém názvu. Malinová se rozhodla vytvořit případovou studii, pro niž si vybrala inscenaci *30 DNÍ*, na niž se autorsky i herecky podílela, a vytyčila si za cíl prozkoumat interakční procesy, které během jednotlivých představení mezi diváky a herečkami, případně dalšími komponenty inscenace, probíhaly.

Takto vytyčené výzkumné pole vyžaduje jasně formulovaný metodologický přístup, který autorka shrnuje v úvodu své práce. Malinová se hlásí k autoetnografii (s. 12), čímž jasně deklaruje vlastní situovanost uvnitř zkoumaného projektu, i osobní, dodejme že častokrát vhodně sebereflexivní, pohled, skrze který na inscenaci i jednotlivé situace nahlíží. Tento subjektivizující přístup je v práci vyvažován zobecňujícími teoretickými tezemi pocházejícími z poměrně širokého okruhu převážně zahraničních autorů, které se autorka pokouší vztáhnout na jí zkoumaný materiál i vlastní pozorování. Do jisté míry vychází z tradice české strukturálně-sémiotické školy, kterou ovšem doplňuje závěry různorodých teoretiků nejen z oblasti divadelní teorie, ale i příbuzných oborů jako jsou ludiologie, sociologie či performance studies.

Práce není zaměřená čistě teoreticky, teoretické uvažování využívá spíše za účelem detailnějšího porozumění principům či jevům, které se v odehraných představeních projeví a které autorku dlouhodobě zajímají. Dochází tak k pozitivnímu příkladu aplikované teorie, při kterém snaha o teoretickou analýzu konkrétních příkladů rozvíjí reflexi a porozumění vlastní praktické tvorbě. Pozitivně hodnotím také strukturu práce, která není členěna na deskriptivní a analytické kapitoly, ale snaží se nezbytné popisy kombinovat s teoretickými úvahami. Autorka taktéž příliš jednotlivé zmiňované koncepty nevysvětluje, ale spíše je přímo začleňuje do vlastního uvažování. Tím na jedné straně rozvíjí vlastní přemýšlení o tématu, na stranu druhou se dopouští dílčích zjednodušení či teoretických nepřesností. Vzhledem k záměru práce a jejímu bakalářskému charakteru se ovšem jedná o akceptovatelné nedostatky.

Toto tvrzení si dovoluji uvést i s ohledem na kontext i proces vzniku práce, které byly poznamenány nesnadnými podmínkami protipandemických opatření. Navzdory nim diplomantka intenzivně práci konzultovala a průběžně přepisovala na základě prohlubujícího se vhledu do jednotlivých teorií, přičemž se stále snažila neztratit ze zřetele vlastní témata a pracovní hypotézy, díky nimž práce není pouhým intelektuálním cvičením, ale zprávou o aktuálním teoreticko-kritickým uvažováním diplomantky. Velmi oceňuji také snahu propojit vlastní zkušenosti a názory s průběžně osvojovanými teoretickými koncepty, díky níž není většina v práci citovaných tezí pouhým odkazem na autoritativní tvrzení, ale pokusem vztáhnout je k vlastním názorům, zkušenosti a praxi. S ohledem na šíři záběru, kterému se práce i přes průběžná zpřesňování nevyhnula, nejsou bohužel všechny předkládané závěry adekvátně rozvedené, ovšem pravdou je, že takovýto cíl by odpovídal spíše práci magisterské.

Práci považuji za originální snahu vypořádat se s nelehkým úkolem propojení teoretického uvažování s reflexí vlastní tvůrčí zkušenosti, rozhodně ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.